

MINDSZENTI LAP

Megjelen minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona Negyed évre . . . korona
Fél évre 2 korona Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

Mindszent, 1912. július 14.

28. szám.

Tizennegyedik évfolyam.

Kisiparosaink védelme.

A népek milliói szenvednek az anyagi gondok terhe alatt. Kiszípolozzák, kizsákmányolják munkaerejüket, s oly silányan fizetik őket, hogy örökös nyomorúságban sinlődnék.

A szinte elviselhetetlenné vált nyomás ellen természetszerűen védekezniök kell. A munkások összeállanak, véd- és daczövetséget kötnek s így néha-néha sikerül nekik, hogy sorsukon valamikézt lendítsenek.

A tőke emberei is rég felismerték a szervezkedésben rejlő nagy erőt, melyet szenvedőlegesen ők is nem ritkán éreznek. Következésképen ők is szervezkednek. De szervezkednek a szellemi munkások is, hivatalnokok, tanárok, tanítók, orvosok egyaránt igyekeznek helyzetüket javítani.

Csak a kisiparosok kilenczted része áll védtelenül a nagy életharc közepette. A kisiparosok még nem ocsudtak fel abból a lethargiából, amelybe a sors csapása altatta őket. Nem ismerik föl helyzetük reménytelenségét, melyre főleg szerveztlenségük kárhóztatja őket. Már az igaz, hogy bajukat szervezkedéssel sem orvosolhatnák gyökeresen, de legalább annyira javítanának rajtuk, hogy helyzetük türethetőbbé válnék.

Előbbi években csak oly iparosnál vásároltak vagy rendeltek, kihez a vevőnek, rendelőnek bizalma volt; kiről tudták, hogy tisztességesen kiszolgál. Más-

részt minden tisztességes iparos méltóságán alulinak találta, hogy iparostársaitól olcsóbb kínálással elcsalja a vevőket. Mindenki akar élni. Sem többet kérni, sem pedig a készítményeket elkótyavetyélni; ez volt előbb, s ennek kellene ma is lennie minden tisztességes kézműves alapelveinek.

Sajnos, a viszonyok megváltoztak. Ma már futkosnak a vevők és rendelők után és oly áron szállítanak a kisiparosok, melyek mellett lehetetlen, hogy megtalálja a mesterember számláját s ezért, ha nem akar tönkremenni, a veszendőbe menő keresetet más munkával kell pótolnia. Ez kétségtelenül tisztességtelen verseny, mely ellen egész erélyességgel kell sikra szállani.

Ily tisztességtelen üzletvezetés alatt a nagyobb üzletek és gyári vállalatok is szenvednek. A nagy üzemek tehát egyezségeket kötnek, kartellre lépnek, vagy trösztöket alakítanak, ami mellett nagyon jól járnak. A kis kézművesek, akik még ez egyezségek következtében drágábban kénytelenek vásárolni nyersanyagot, ennek dacára is nyomják az árakat, s ezáltal nemcsak maguknak ártnak, de rossz hirbe keverik iparukat is.

Ennek pedig abban rejlik az oka, hogy a legtöbb iparos nem tud számolni. Ha a számításaiknál csak a munkaidőt vagy csekély hasznot vesznek figyelembe, hogy megélhessenek, miből akarják fedezni adójukat és a ma bizonyára nem jelentéktelen üzleti költségeket, honnan

akarják szerezni a szükséges pénzt új szerszámokra, melyeket nélkülözni nem lehet. Innen ered, hogy kötelezettségeiknek eleget nem tehetnek és csakhamar tönkre mennek.

Ha a nagyiparosok egyezmények által kölcsönösen megvédik egymást, miért ne volna ez lehetséges kisebb vállalatoknál is, a kisiparnál? Ehhez a törvényes alapon nyugvó szövetkezetek is alkalmat szolgáltatnak.

A szervezkedést indokoltá teszik a más kereseti osztályok tömörülései is, a munkások, tisztviselők, gazdászok szervezkedései és a nagyipar és a nagytőke kartelljei és trösztjei. Ezeknek a szervezkedéseknek is csak az a céljuk, hogy a munka megfelelő díját lehessen velük elérni.

Ami megfelel minden más kereseti osztálynak, miért ne lehetne az jó a kisiparosoknak is? Tejesen közömbös, hogy adandó alkalommal kisebb vagy nagyobb iparoskörök lépnek egyezségekre, hogy az ármeghatározás a szaktársak egy kisebb csoportjából vagy azoknak egyesüléséből indul ki.

A legelemibb és nélkülözhetetlen követelménye azonban az ily ármegállapodásoknak, hogy azok túlzottak ne legyenek. Az áraknak helyre kell állítaniok a helyes viszonyt a munka és díjazása közt és nem szabad e viszony határait túllépnie.

Az ilyen méltányos megállapodások, melyek nem irányulnak a vevőközönség

TÁRCA

AZ ELFELEJTETT SZÓ.

Irta **Catulle Mendès.**

A kegyetlen tündér, ki szép volt, mint a lilium kelyhe, megharagudott egy országra és rettenetes boszút akart állani rajta.

Hogy hol volt ez az ország? A hegytetőn, vagy a völgy ölnén, a folyó mentén, vagy a tenger partján?!

Nem tudom, erről nem szól a krónika.

És miért haragudott meg a szépséges tündérlány?

Ezt sem tudom. Talán elfelejtették meghívni a királykisasszony keresztelőjére, vagy más valami rettenetes sértés esett rajta. Elég az hozzá, hogy borzasztón megharagudott.

Tüprengett magában, hogy milyen büntéssel sújtsa a népet. Borítsa lángtengerbe az országot, parancsolja meg ezer és ezer apró virágtündérnek, hogy hagyják el az erdőt, mezőt hervad-

janak el a virágok, vagy változtasson át minden üde, fiatal leányt, csunya, öregasszonnyá?

Izzó láva borítsa az országot, nyugodjék le a nap örökre? Nem, ez mind nem elég az ő boszujához.

Egyiket sem tette meg, hanem elfelejtette az emberiséggel azt az egyetlen egy, minden boldogságot ígérő szót, hogy: „Szeretlek“.

Mikor a tervet keresztül vitte, fölkapagott a kegyetlen tündér és eltűnt az erdő mélyén.

Érezték az emberek hogy hiányzik valami körülöttük, valami, ami azelőtt boldogított, de nem tudták, hogy mi.

A szerelmesek, kik a csendes rózsalugasokban találkoztak, s házaspárok, kik összebuja suttoztak — szerelmesen néztek egymásra, s várakozásteljesen.

Érezték, hogy kellene valamit mondani, valamit, amit azelőtt százszor és ezerszer elismételtek, de nem jött az ajkukra most szó.

Mindjobban érezték a drága szó hiányát. Hiába szerették, hiába dédelgették egymást, a legédesebb csók, az eskü mind, mind nem volt elég, valamit akartak mondani valamit vártak a

másik ajkáról. Egy szót talán, minden szerelmes szónál szebbet.

A szomorúságot elhidegülés követte. A boldogság sehol sem volt teljes. Anélkül, hogy tudták volna, hogy mit szeretnének, üldözték egymást, szemrehányásokkal illetve ki-ki párját, hogy nem eléggé gyengéd hozzá, hogy nem szereti eléggé őt.

Igy aztán lassankint a rózsalugasok üresen maradtak, a házaspárok hallgatagon ültek messze egymástól.

Szomorúság költözött az egész országba. Hogy is lehetne a boldogság, hol hiányzik a szerelem?

Ha eleség pusztítaná végig az országot, ha járvány tizedelné meg a népet, nem lenne annyi szomorúság és fájdalom, mint most volt ennek az egyetlen egy szónak elvesztésével.

Ebben a szerencsétlen országban élt egy költő, ki mindannyiok közt a legszánalomra méltóbb volt. Nem mintha kételkedést volna valaki a szerelmében, nem volt ő szerelmes.

A mi költőnk azért volt boldogtalan, mert képtelen volt egy elkezdett költeményét befejezni.

Olcsó pénz!

Váltó-, kötvény-, jelzálog- és törlesztéses kölcsönöket mérsékelt kamat mellett nyújt
A Mindszenti Takarékpénztár

megzsarolására, sokat javíthatnak a tönk szélére jutott kisipar szájalomraméltó helyzetén.

Mégegyszer a Tisza-fürdőről.

Mégegyszer, de utoljára! Utoljára, mert vagy lesz Tisza-fürdő és akkor érdemes volt ezzel a kérdéssel foglalkozni, vagy belefulladás a nem-törődőmség posványába és akkor kár a jó szóért, a hasztalan kecmergésért, — akkor csak izzadjunk tovább!

Azt hiszem, nem kell már azokat az okokat felsorolni, melyek szükségessé teszik Mindszenten a Tisza-fürdőt. Sok szó esett már erről. Mindnyájan érezzük, hogy nincsen; tudjuk, hogy kell, de azért azt várjuk, hogy majd csak akad valaki, aki megcsinálja. Csakhogy ebben a várakozásunkban évről-évre csalódunk. Persze, hogy szidjuk ezt a tarthatatlan helyzetet, de ezzel a dolog nem halad előre.

Idén már nem lesz fürdőnk. Elkéztünk vele. De ha azt akarjuk, hogy legyen jövőre, most kell szervezkedni, most kell cselekedni. Fürdő-társaságot kell alakítani. Ehhez pénz kell s ha már pénzről van szó, tudom: sokan fáznak, még ha meleg van is. Hanem hát enélkül nem megy a dolog. De nem kell megijedni, mert egy rendes fürdő nem kerülhet többbe, mint legfeljebb 5000 koronába és ha 100 darab 50 koronás részjegyet bocsátunk ki oly formán, hogy ezekből 10 darabot minden évben visszaváltunk a fürdő jövedelméből, könnyen megoldható ez a kérdés, még pedig úgy, hogy az 50 koronát is csak kölcsön adtuk a fürdő-társaságnak.

Ugye, azt kérdezik, hogy lehetne 100 drb 50 koronás részjegyet elhelyezni és hogy miből fizetünk vissza évenként 10 részjegyért 500 koronát? Ugy, hogy feltehető, miszerint Mindszenten van olyan 50 ember, aki fürdeni szokott, vagy szeret.

Ez az 50 ember 50 részjegyet válthat, ha akar, a másik 50-et a község válthatná ki. Ha valakinek nehezére esnék 50 koronát kölcsönözni a fürdő-társaságnak, részletekben is lefizethetné a részjegy értékét, ha valamelyik pénzintézetünk vállalkozna az összeg előlegezésére.

Már most tegyük fel, hogy a részjegyet váltott 50 egyén mindegyike 10 koronát fizet a fürdésért évente. Ugye hogy meg van a 10 részjegy visszaváltására szánt 500 korona?

Aki nem tagja a fürdő-társaságnak, az — mondjuk — 40 vagy 50 fillért fizetne egyszeri fürdésért. Ugye hogy ebből a jövedelemből kifutnák a tarozási költségek?

A tündér átka akkor jött épen, mikor ő költeményének az utolsó sorát írta.

Csak egy szó, egyetlen egy hiányzott és kész lett volna a nagyszerű óda. Lehetetlen volt más rimet írni, mint amit régen kigondolt.

— Megőrültem? — kérdezte magától elkeseredetten. Egészen bizonyos volt benne, hogy nagyszerű rimet talált ide és nem jutott sehogysem az eszébe. Ezt a fenséges gondolatot kellett épen elfelejtenie! Nincs rettenetesebb a költőnek, mintha elkezdett munkáját nem tudja befejezni. Buskomorrá lett, bujt az emberek elől. Az erdőbe menekült, leült a csörgedező patak partjára. Hol a tündérek laknak s táncolnak a holdfényben,

Egyszer, mikor a lombsátor alatt álmodozott, megpillantotta őt a szépséges, bosszuálló tündér és abban a percben bele is szeretett. Ajkát hirtelen a költő ajkára szorította s gyorsan mint ahogy a pillangó érinti a rózsaszirmot, tovább libbent.

Csakhamar visszatért aranykocsijával s magával vitte kék barlangjába a szomorú poétát. Gyönyörű karjával átfonta a nyakát, csókolta az ajkát. Ezer apró tündér táncolt előttük, láthatatlan zenészek menyéi muzsikája hallatszott. Aranytálakon csodás gyümölcsöt, arany serlegben gyöngyöző italt hordtak eléjük. A költő elfelejtette minden bánatát, fájdalmát, dicsőímszókat zengett a szép tündérnek szerelméről, odaadásáról.

Ha pedig a község egy fürdőt állítana a társaság rendelkezésére — mondjuk, hogy egy községi szolgát, akinek a felesége sokat kereshetne a fürdőruhák jókarbantartásáért és uzsonnárusítással, a fürdő-társaság pedig a község áldozatkészsége fejében hetenkint kétszer ingyen bocsátaná a fürdőt a szegényebb néposztály rendelkezésére: ugye hogy nem lenne nagy dolog a fürdő-társaság megalakítása?

Tíz év után a fürdő-társaság tagjai ingyen fürdhetnek, s a fürdő jövedelmei a községi szegényalap gyarapítására szolgálhatnak.

Ez lenne az én szerény kis tervem, de lehet, hogy más jobbat tud.

Tisztelettel felkérem ezért Koncz Lajos főjegyző urat, a régi fürdő-társaság elnökét, próbálna meg összehívni a község intelligenciáját egy kis tanácskozásra, hátha sikerül megalakítani az új fürdő-társaságot.

Üssük nyélbe a dolgot, ha lehet, de siessünk vele, nehogy elkéssünk újra!

Dörgencs.

Elégedett nép — boldog nemzet.

Ha éber szemmel nézzük közviszonyainkat, azt kell tapasztalni, hogy többnyire elégedetlenséggel találkozunk, különösen a népelem körében.

Jogos volna-e az elégedetlenség és a panasz? Annyira rosszak és elfajultak lennének nálunk a közállapotok, hogy ezekkel szemben nem volna más orvosásunk, mint a panaszkodás, vagy az országnak hűtlen elhagyása?

Nemzetünk története azt bizonyítja, hogy láttunk mi már a mostaniaknál sokkal nehezebb napokat is, de azért mégsem csüggedtünk, mégsem vesztünk el, sőt — mint a pálma — saját terhünk alatt erősödünk. Miért várjuk tehát mástól, valami csodától, helyzetünk javítását, mikor az egészen a mi hatalmunkban, a mi kezünkben van?

Fájó igazság, hogy még sem állunk ott, ahol állhatnánk és ahol állanunk kellene. Azért nem, mert a magyar ősi bűnei a széthuzás, a közönyösség és a könnyű élet után való erőszakos törekvés átokként nehezedik minden intézményünkre. Összetartani jóban, rosszban, a haza védelmében és felvirágoztatásában, tenni és pedig önzetlenül, nemcsak magunkért, hanem a közért, az emberiség boldogításáért, kevesebbet élvezni és sokkal többet dolgozni, aki ezekre meg-

Szerették volna, ha örökké tart ez a csodás boldogságuk.

Történt azonban, hogy a tündér a legnagyobb vigasság közepette hirtelen elkomolyodott, gondolkodva nézett maga elé. Lehajtotta gyönyörű fejét szomorúan a karjára, aranyhaja szétomlott körülötte.

— Királynőm — mondta a lábánál térdeplő költő — miért vagy ilyen szomorú? Mit kívánhatsz még ebben a mi nagy, határtalan boldogságunkban? Mi bánatod lehet neked a hatalmasnak, és a főséges szép tündérnek?

Hallgatott, majd fájdalmasan sóhajtva mondta: — Oh, hát nem tudod, nem érzed, mi bánt engem? Az, hogy még soha nem mondtad nekem azt, hogy: „Szeretlek“.

A költő lassan ismételte a szót, majd föluggott, eszébe jutott az óda befejezése és a hiányzó rim.

Nem tudta többé visszatartani a tündér. Rohant haza, az íróasztalához befejezni a versét.

Mikor az emberek elolvasták, újra megtalálták az elvesztett, boldogító szót.

A rózsalugasok újra megteltek szerelmes párokkal, a házások újra szerelmesen bujtak össze. Megszűnt az átok varázsa.

tanítaná a magyart, az lenne e honnak második megalapítója.

Mivel az országunk mezőgazdasággal foglalkozó állam lévén, legnagyobb részben földművelő elemmel bír, nagyon természetes, hogy leginkább ennek a népnek sorsa érdekli mindazokat, kiket hazánk és nemzetünk jövője érdekel. Ez az osztály, — mint egy híres nemzetgazdász mondja, — a nemzet fájának gyökere. A korona virágai, levelei, sőt ágai és maga a törzs is elhalhat, de ha a gyökérzet egészséges, ezek ismét megifjudhatnak. Amhol a gyökér nem sokat ér, ott az egész fa is tönkre megy.

Rendre, takarékosagra kellene szoktatni a népet, ez előmozdítja a társadalmi osztályok között a békességet. A közmondás is azt tartja, hogy „rend a lelke mindennek“. — Mert ahol rend nincs, ott nincs megelégedés, a rend ellenben a boldoguláshoz vezet. Csakhogy a rendszeretet nem születik ám az emberrel, mint a költői tehetség, erre őt nevelni kell. Nevelnünk kell a népet is, ha azt akarjuk, hogy időben és munkában rendezhez szokjék és ezáltal előre haladjon. Mert mi az oka a köznépi hátramaradásának, különösen az anyagi téren? Az, hogy nem akkor és nem úgy teljesíti kötelességét, amikor és ahogyan kellene. — Megtörténik ugyanis gyakran, hogy amit tavaszban kellene elvégeznie, a nyárra halasztja, amit pedig nyárran kellene tennie, azt őszre bizza, míg egyszer aztán megérkezik a kietlen tél, amikor takarítani többé nem lehet. És ha adósságot csinál, ha kölcsönt vesz fel, ezzel sem bánik rendesen, így aztán nem fogy a tartozás, sőt ellenkezőleg: szaporodik a kamat, nyakába szakad a pör, a nyomorúság.

A renden kívül takarékosagra is kell szoktatni a népet. Erre ugyan nem kellene nevelni a népet, ha az önzésben, a fősvénységben állana a takarékoság, mert annyi bizonyos, hogy senki mohóbban nem kapna a pénz után és senki nem adja nehezebben ki, mint ő.

Közcélokra éppen nem szeret áldozni. Idealizmust nem igen találunk nála. Mindent abból a szempontból néz és ítél meg: van-e belőle anyagi haszon?

E két szélsőség között van az arany középut: a józan takarékoság, melyre népünket szintén nevelnünk kell.

Ha ezeket beolthatjuk a nép lelkületébe, akkor elősegítjük ezáltal a társadalmi osztályok között való békességet. A békesség az emberiség egyik legdrágább kincse. Mert: „ahol a béke, ott az áldás, ahol az áldás, ott az Isten és ahol az Isten, ott szükség nincsen!“

Ujdonságok.

— **A nagyhadgyakorlatok.** Folyó évi szeptember hó 7-től szeptember hó 12-ig bezárólag Ferencz Ferdinánd főherceg jelenlétében Békéscsaba, Szeged és Temesvár között nagyobb hadgyakorlatok fognak tartatni. A hadgyakorlatok színtere északról Szentés, Békéscsaba és Gyula, keletről Kisjenő, Pankota és Lippa, délről Temesvár, Nagykikinda, Tiszahelyes és Tiszaszentmiklós, nyugatról pedig a Tisza folyó által határolt terület lesz. A trónörökös Mezőhegyesen fog tartózkodni. E szerint tehát a járás területe is beleesik a hadgyakorlatok színterébe. Erre való tekintettel járásunk

h. fősztolgabirója a közrend stb. megóvása érdekében felhívást bocsátott ki a községek előjárásaihoz, melynek főbb rendelkezései a következők:

Szigoru intézkedés teendő az irányban, hogy a hadgyakorlatok lefolyása a nézőközönség részéről az ellenfelek között levő területen, valamint az egyes csapatoknál és törzseknél ne zavartassék; különösen pedig, hogy a katonai parancsnokságok ily intézkedéseikben a hatóságok és azok közegei által teljes erélyvel támogatassanak.

A közegészségügy megóvása érdekében az összes, köz- és magántulajdont képező kutak körül azok, amelyeknek vize ivóvízül nem használható s így járványos betegségek továbbterjesztésére alkalmasak, legkésőbb folyó évi szeptember hó 1-ig „Ivóvízül nem használható“ felirással látandók el;

azok a házak pedig, amelyekben fertőző betegek vannak, felismerhetőleg megjelölendők.

— **A munka nem szégyen, hanem áldás!** Az északi lapok az upsalai diákság egyik felhívását közlik, amellyel mindazon földbirtokosokhoz fordulnak, akik az aratásra munkaerő-hiánnyal küzdenek. Fölszólítják őket, hogy alkalmazzanak egyetemi és magasabb osztályu gimnáziumi tanulókat a szünidő tartamára kiegészítő munkások gyanánt. A jövődi fiatal orvosai, bírái, teológusai szünidejüket hazájuk földjének megmunkálására szánják. A dicséretes szándék amellyel „munka nemesít“ elvét hirdetik az upsalai diákok, tulajdonképen amerikai eredetű, de ott északonban teljesen önálló jellegű. Az anyagi szempont, amely a praktikus College-Boys illetén mozgalmában a főszerepet játsza, a skandináv viszonyoknál alig jön tekintetbe, mert a hazafias szempontok azok, amelyek elsősorban indították meg a dicséretre méltó mozgalmat. A svéd diákság előtt a munka nem szégyen, hanem áldás. Ezt akarják bizonyítani az egész világ előtt, hogy a durva testi munka a magasabb körökre intelligens, tanult, diplomás emberekre sem megalázó. Jó dolog ezt a jól ismert és elméletlen annyiszor alkalmazott frázist néha-napján eszébe juttatni nemcsak a finomkodó, ugynevezett magasabb osztálynak, de — az általános sztrájkok és ádáz osztályharcok ezen áldatlan korszakában — a dolgozó osztálynak, a munkásoknak is.

— **Hidverési gyakorlatok a Tiszán.** A cs. és kir. 14. sz. utász-zászlóalj folyó évi július hó 15-től augusztus hó 30-ig a Tiszán Szeged felett és alatt hidverési gyakorlatokat fog végezni. Ezen gyakorlatok zavartalan fogatásosítása végett a közlekedés a Tisza ezen szakaszán időnként be lesz szüntetve, a közlekedés tilalmát a gyakorlóhely felett mintegy 2000 lépésnyire távolságban kitűzött piroszászló fogja jelezni. Amikor ez a piros zászló nincs kitűzve, a hajók és tutajok akadálytalanul járhatnak. Ezen gyakorlatok által a menetrendszerű személyszállító gőzösköz közlekedése fennakadást nem fog szenvedni, ugyszintén a piros zászlóval jelzett tilalmi időben a hidverési helyhez érkező egyéb vízijárművek és tutajok is a lehetőség szerint áteresztetnek.

— **Italmérések a gazdasági munkásházak között.** Az 1907. évi XLVI. t.-c szerint a gazdasági munkásházak létesítésére kijelölt területeken italmérés nem gyakorolható. A pénzügyminiszterhez képest körrendeleten utasítja a pénzügyigazgatóságokat, hogy a gazdasági munkásházak területére kért korlátlan vagy korlátolt italmérési engedélyeket tagadják meg. Minthogy azonban a törvény csak az italmérési engedélyek kiadását tiltja, nem forog fenn akadály arra nézve, hogy a gazdasági munkásházak területére kis mértékben italásutási engedélyek kiadhatók legyenek. Az ilyen engedélyek megadását is azonban magának tartja fenn a pénzügyminiszter.

— **Testvértragédia.** Kisteleken gyermektragédia történt. Mutel János gazdálkodó Antal nevű 13 éves fia mezitláb, nesztelenül bement a szobába, ahol János nevű bátyja egy széken állva motoszkált valamit a mestergerenjén. A

fiu bátyja háta mögött szaladt el, aki nem vette őt észre. Alig tett Mutel Antal egy lépést, egy lövés dördült el, a golyó pedig nyakába furódott. Megállapították, hogy véletlenségből történt. A megsérült fiu bátyja ugyanis hatlövetű pisztolyából ki akarta rakni a töltényeket; a fegyver véletlenül elsült és a háta mögött nesztelenül haladó öccsét érte. Mutel Antal sebesülése nem életveszélyes és pár nap alatt elhagyhatja a szegedi kórházat, ahová beszállították.

— **A boldogabb.** Kánikula van, minden szabad, tehát ez a találós kérdés is.

Kérdés: Ki a boldogabb? Az-e, akinek egy milliója van, vagy az, akit hat leánnyal áldott meg a teremtő.

Felelet: Az, akinek hat leánya van. Mert a milliomos új milliók után vágyik; akinek hat leánya van, annak ez épen elég.

— **Öngyilkosság az utcán.** Kiskunfélegyházán tegnap a város egyik legforgalmasabb utcáján agyonlőtte magát Hever József pincér. A járőrelők ki akarták csavarni kezéből a revolvért, de az elkeseredett ember kiragadta magát, pár lépést tett és a nyílt utcán golyót röpített a fejébe. Hogy miért szánta magát halálra, nem tudják.

— **Felfüggesztett segédjegyző.** A rendőrség feljelentette Horváth András csanyteleki segédjegyzőt és Csizmadia Péter községi pénztárnokot okirathamisítás miatt. Lajos Mihály csanyteleki gazdálkodó ugyanis kapott az államtól tenyésztési célokra egy tehenet. Lajos Mihály ezt a tehenet el akarta adni — de miután a tehén nem az ő tulajdonát képezte, megkérte a községi segédjegyzőt és a pénztárnokot — akik jó barátjai voltak, — hogy állítsanak ki a számára passust, melyben mint a tehén tulajdonosát igazolják. Az okirathamisító jegyzőt és pénztárnokot állásuktól felfüggesztették.

— **A Magyar birodalom népesedése.** A „Statistikai Havi Közlemények“ most megjelent 1912. május havi füzeté szerint az 1912. május havában 60.048 gyermek született élve a Magyar birodalomban, elhaltak száma pedig 43.330-ra rugott, úgy hogy a természetes szaporodás 16.718-at tett. A közölt számokból a társországokra esett 7412 élveszületés, 5384 halálozás és 2038 főnyi szaporodás. Az 1911. év május havi eredményeivel szemben az 1912. évi május kedvezőtlenebb eredménnyel zárult. A születések száma ugyanis 97-tel emelkedett az 1911-ik év május havához képest, a halálozás pedig 179-czel lett több, úgy hogy a szaporodás száma csupán 276-ot tett. Jóval kedvezőbb azonban az eredmény, ha az 1911. öt első hónapjának adatait hasonlítjuk össze az 1912. év öt első hónapjának adataival. A születések száma ugyanis 9809-cel emelkedett, a halálozás pedig 10.068-czal csökkent, úgy hogy a szaporodás 27.877-tel több a múlt év megfelelő szakának szaporodásához képest.

— **„Mi fán terem a tarhonya.“** Egy budapesti felsőleány a mamájával Szegeden meglátogatta egyik rokonát. A tüzről pattant háziasszony pompás magyaros ebédet talalt vendégei elé. A többek közt tarhonyával körített bészint is. A speciális, szegedi tarhonya különösen ízlett a fővárosi leánykának s hogy elismerését szavakban is kifejezze így tudakozódott:

— Kedves néni, fán vagy bokron terem a tarhonya?

Persze lett erre kacagás. A felsőleány mamája irult-pirult, a szegedi rokon pedig odasugott neki:

— Ugyan, Róza mért nem nevelsz jó háziasszonyt a leányodból!

— Kérlek, — felelt kissé sértődötten a mama — tehetek arról, hogy abban a híres iskolában ilyesmire nem tanítják?

— Nem is az iskolában tanulhat ilyesmit, de ott van a „Háztartás“, a Kürthy Emilné híres lapja. Ez 18 év alatt ezer meg ezer kitűnő gazdasszonyt nevelt a hazának. Fizess rá elő (Budapest VI., Eötvös utca 36.) meglátod, hogy nem bánd meg. Ha most beküldesz 6 koronát a Háztartás kiadóhivatalának félévi előfizetés gyanánt, akkor kedvezményként az elmúlt félévben megjelent számokat ingyen kapod.

— **Összemarta a disznó** csütörtök délután Drozdik Mihály félegyházi lakos nejevel eltávozott hazulról s 10 hónapos István fiukat

a szobában hagyták. A kis fiu a földön aludt míg egyszer csak az udvaron szabadon levő disznó a konyhaajtót betörte s rárohant a kis fiura, kinek kezeiről az ujjakat leharapta s testét is több helyen megmarta. A szerencsétlen kis fiu életben maradásához nincs remény.

— **Altisztek házassága.** A közös hadvezetőség a honvédségi altisztek házassági engedélyei tárgyában a következő rendelkezéseket léptette életbe: Az önkéntesen tovább szolgáló altisztek a házasságra való engedélyt csak a következő feltételek mellett kaphatják meg: Ha a házasságot kötni óhajtó altiszt 25. életévét és negyedik szolgálati évét már betöltötte; ha legalább is őrsvezetői rangban áll, jó minősítési táblázattal bír és rendezett anyagi viszonyok között él; ha család fentartásához szükséges jövedelmet kimutatni képes; ha a menyasszony kifogástalan erkölcsű és a megállapított házassági létszám túlhaladva nincsen. Ez a létszám a tényleges szolgáló altisztek első sorozatának huszonöt százalékában állapított meg. A második sorozatban rendkívüli méltánylást érdemlő, sürgős és indokolt esetekben a létszám három százalékának adható meg a házassági engedély.

— **Villamos színház.** Tepli Nándor villamos színháza letelepedett községünkben s a piactéren felállított pavillonban tegnap este tartotta meg az első előadást. Ugy látszik, hogy Tepli villamos színháza igen modern berendezéssel bír s miután naponta csupa mozi-ujdonosságok lesznek műsoron, remélni lehet, hogy közönségünk pártolni is fogja e nyári attrakciót.

— **Vizbefult káplán.** Makóról jelentik: e hó 10-én Csanádpalota község népszerű romai katolikus káplánja, Horváth Jácint ferencrendi szerzetes több tagu társasággal fürödni ment a Marosra. A fiatal pap aki nem ismerte a folyó veszélyességét, Téglás József állatorvossal a folyó közepe felé uszott. Az ár mindkettőjüket elragadta. Téglásnak nagy vergődés után sikerült a hullámok közül kimenekülni a fiatal pap azonban annak dacára, hogy részben az ott időző tutajosok részben pedig a vele volt társaság tagjai gyorsan segítségére siettek, a folyóban lelte halálát. A szerencsétlen fiatal káplánt özvegy édes anyja siratja.

Nagy raktár!

Modern gépek!

Gőzcséplőgarnitúrák

magánjáró és nem magánjáró garnitúrák gyárilag javítottak

4, 6, 8 és 10 HP. Hoffher, Magyar Állam, Shuttleworth stb.

alig használt gégek, továbbá magános 4, 6, 8 és 10 HP. különféle gyártmányu magánjáró és huzatos lokomobilok.

Kellemes részletfizetés mellett kaphatók

Friedrich Testvérek gépgyárában Temesvár.

Azonnal üzembe vehető!

Legmesszebbmenő jótállás!

Butorok

Hálók, ebédlők, uriszobák, szalónok, teljes szálloda, kávéház, vendéglő és kastélyberendezések, vas- és rézbutorok, szönyegek, függönyök, csillárok és zongorák szállítanak bárhova

kézpénzért, vagy rendkívül előnyös fizetési feltételekkel.

Diszes nagy butoralbum 1 korona. Teljes berendezésnél utazó mintákkal díjmentesen küldetik bárhova.

Modern Lakberendezési Vállalat BUDAPEST, IV., Gerlóczy-utca 7. sz.

(Központi városháza mellett.)

Horváth Antal könyv- és műnyomdája, Mindszent. Telefon-számunk: 9.

Strausz és Basch

fakereskedők és építkezési vállalkozók

Ajánlják dusan felszerelt raktárakat mindennemű épület, asztalos és bogárnár-árakban. Tüzifa és porosz szén nagyban és kicsinybeni árusítása. „Bohn“-féle tetőcserép és Eternit tetőlemez kizárólagos árusítása.

Kistelek, a Pignitzky-malom mellett.

A közelgő cséplési időnyre

I-só rendű pörzsölt sertés-szalonnát kilogramonként . . . 1 K 82 fillérért, Zsirít kilogramonként 1 K 76 fillérért, literenként 1 K 60 fillérért, ugyszintén hájat, zsirszalonnát és friss sertéshúst mindennap a napi árban ajánl

Kardos István, hentes
Pallavicini-tér 7-ik szám.

Tudja-e már?

hogyan kitűnő zamatu tisztán kezelt

jó fajborok

legolcsóbban

Vig Dánielnél kaphatók

Új módszer!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy Mindszentén, a Piac-téren (özv. Bárdos Flóriánné házában) levő

óra- és ékszer-üzletemet

külföldi mintára rendeztem be, s úgy az óra-, mint az ékszer-javítását **24 óra alatt** jótállás mellett készítem el.

Állandóan nagy raktár: **függő és gyűrűkben, zseb- és faliórákban, nyakláncokban** és minden e szakmába vágó árúkbán.

Midőn ezen ujításra hívom fel a nagyérdemű közönség figyelmét, kérem szives pártfogásukat

Gottlieb Bertalan

óras és ékszerész.

VASUTI MENETREND

— Érvényes 1912. május 1-től. —

Ind.	Szeged	3 ²⁰	—	2 ⁴⁴	3 ⁵⁰	8 ⁰⁰
Érk.	Hm.-Vásárhely	4 ¹³	—	3 ²⁶	4 ⁴⁵	8 ⁴⁹
Ind.	Mindszent	4 ⁴⁵	7 ²²	3 ⁵⁰	9 ⁰⁰	—
Ind.	Szentes	5 ³⁰	8 ²⁴	4 ⁵¹	10 ⁰⁰	—
Érk.	Szolnok	6 ¹⁰	9 ¹⁴	5 ⁴⁰	10 ⁴⁷	—
Ind.	Budapest k. p.	6 ²⁰	10 ⁴⁹	6 ⁰⁰	—	—
Érk.	Budapest ny. p.	9 ²⁰	3 ⁰⁶	10 ⁰⁶	—	—
Ind.	Budapest k. p.	gy. 9 ³⁵	9 ⁴⁰	3 ⁴⁴	1 ⁴⁰	2 ⁴²
Érk.	Budapest k. p.	11 ³⁰	12 ³⁰	6 ¹⁵	5 ²⁰	5 ⁴⁵
Ind.	Szentes	8 ³⁰	1 ²⁰	6 ³⁴	3 ⁰⁸	—
Érk.	Félegyháza	10 ¹⁶	2 ⁴⁴	8 ⁰⁵	4 ³⁰	—
Ind.	Budapest ny. p.	gy. 10 ⁵⁷	10 ³⁵	gy. 4 ¹²	3 ⁰⁶	3 ³¹
Érk.	Budapest ny. p.	1 ²⁵	4 ⁰⁵	6 ³⁵	7 ⁴⁵	7 ¹⁵
Ind.	Budapest k. p.	12 ⁰⁰	gy. 2 ⁰⁰	11 ²⁵	gy. 7 ⁰⁵	8 ⁵⁵
Érk.	Szolnok	3 ⁴¹	3 ⁵³	2 ³⁹	9 ⁰⁹	11 ⁵²
Ind.	Szentes	4 ⁵²	3 ⁴⁰	9 ⁴²	1 ²⁵	—
Érk.	Mindszent	8 ⁰⁰	8 ¹²	12 ⁴⁵	5 ⁵⁹	—
Ind.	Hm.-Vásárhely	4 ⁴²	8 ²⁹	1 ³⁵	6 ⁴⁰	—
Ind.	Szeged	5 ⁴⁸	9 ²³	2 ²⁶	7 ⁴²	—
Érk.	Budapest ny. p.	6 ⁴⁰	nk. 10 ⁰⁴	3 ⁰⁹	8 ³⁵	—
Ind.	Félegyháza	6 ⁵²	10 ¹⁰	1 ⁵³	3 ⁴⁴	8 ⁵⁰
Érk.	Budapest ny. p.	7 ⁴⁰	10 ⁴⁵	2 ⁴³	4 ²²	9 ⁴⁶
Ind.	Budapest ny. p.	—	8 ⁴⁰	gy. 2 ⁴⁰	4 ³⁰	—
Érk.	Félegyháza	—	12 ²³	5 ⁰⁶	8 ³⁰	—
Ind.	Szentes	7 ⁰⁷	12 ⁵¹	5 ¹¹	8 ³⁵	—
Érk.	Mindszent	8 ²⁷	2 ³⁸	6 ³³	10 ⁰⁴	—
Ind.	Szeged	8 ²⁹	6 ⁴⁰	—	—	—
Érk.	Mindszent	9 ²³	7 ⁴²	—	—	—

A fekete vonallal aláhúzottak az éjjeli időt jelzik.

**A Mindszenti Lap-ban közzétett hirdetések
mindenkor fényes eredménnyel járnak!**

Schvaroz József és Társa

Alapítási év 1884.

Budapest

VÁCI-KÖRUT 53.

Szabadalmazott **Ventzki** gőztakarmány-füllesztő

65, 100, 160, 300 és 620 liter ürtartalom.

Fülleszt 40—60 perc alatt!

Fülleszt 40—60 perc alatt!

Hordozható **pálinkafőző** üstök

100—400 liter ürtartalom.

AZ ÚJ SZESZADÓTÖRVÉNY ELŐÍRÁSAI SZERINT.

Angol marha- és lónyirógépek és ollók!

A már világhírű Kolozsvári (Heinrich)

Szent László fertőtlenítő Pipere-Szappan

kincset ér a háznál. Biztosan megóv minden ragályos betegségtől és amellet remek illatával kiváló bőrfinomító anyaga folytán elsőrangú kosmetikai cikk.

Kapható mindenütt!!

Ára 70 fillér.